

Azem Kurt

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.09.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Azem Kurt

1961 Samsun Bafra doğumluyum. Şiiri, insanı sever kendime yapılmasını istemediğim bir şeyi asla başkasına yapmam ilkesini şiar edindim.

Ağlama(nar ieğim)

Ağlama
Ağlama benim narieğim
Gözlerinden akan
Yaşlara bulanana
Sabırsızlık seninle kahrolur
Ağlama
Ağlama benim narieğim
Yüreğine pranga
Vurduğun zamanda
Bende olan sana sivrulur
Ağlama
Ağlama benim narieğim
Beni sana bağlar
Sana koşan yollar
Tükenmesin verdiğim umutlar

Azem Kurt

Ağlayanım

bir sana bir de güne
bakakalırsam
sende huzur günde hüzün bulurum
sevdan yüreğime damlatırsan
ihya olur
aşkınla kavrulurum
kal ne olursun
gitme uzaklara
ismarlatma sevdanı bulutlara
sevdalım
esen rüzgarım
ağlayanım
sevdalım
tüten dumanım
ağlayanım
güneşin ateşine yüreğim versen
sırılsıklam olur hazin solurum
sabrın gözlerime yağdırırsan
sende olan bedende son bulurum

Azem Kurt

Ah Bir Bilsen

Uzun bir gecenin puslu yamacında
Yetim kalmış yüreğin yarınlarına sokuldum.
Kafesinden kurtulur gibi,
Ufka yelken açıyordu susamış dilim:
Lokavt ilan edercesine.
Ah bir bilsen gülüm.
Rüyalarında bile tasavvur edemez,
Işık huzmeleri savururdun bana,
Malihulyaya dalar, yıkardın gem vurulmuş duvarın derinliğini.
Isıttırdın hatta; sıcaklığında don tutmuş sayfaların izlerini.
Neresindeyim bilmiyorum.
Her gece, yüreğimde bir hece:
İtir kokuları süzülürken pencereme,
Resmediyorum yüreğime gül yüzünü.
Seni sensiz yaşamak yok mu ya!
Isırganlar kaplamış gibi bedeni,
Zehirim oluyor gündüzlerim.
Işık artık ışık! Işık odanın karanlık yüzünü.
Felfecir okusun zamanı çizen göz.
Aksın durmamacasına sonu olmayan duyguların sesi,
Temelinden sarssın yıkılası cendereyi.
O gün sonrası sende ben olayım dikensiz gül bahçesi.

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Akşamın karanlığı çöktü ya sessizliğe

Akşamın karanlığı çöktü ya sessizliğe
Seni düşündüm yanı başımda
Kalabalık bir ortamdı ama
Sen vardın sadece yanımda
Seslere sağır
Varlıklara kördüm hayalimdeki dünyada
Çok zaman geçmiş olmalı ki
bir el uzandı sonra omzuma
koptum dünyamdan
daldım ortama
fazla sürmedi
çekilip yalnızlığa
uzandım yatağıma
yazdım bu satırları sana

Azem Kurt

Alır mısın

sen gecelerimde uykularımın hırsızı
düşlerimin arsız biraz da utangaç kızı
bak sana uzanıyor parmaklıklar ardından bir yürek
alır mısın
yalnız biraz ürkektir
taşır mısın avuçlarının sıcaklığında
arzu ettiğin bir günde
yaşlı bir çınarın dibinde
saklar mısın
sol göğsün altında
seninkinin hemen yanında
ister misin
seninle uykuya yatıp
gün doğanda kalksın
durduğunda akışı duygularının
her gece yarı uykuluyken yatağına
ihanet edeceğin emanetin al kanı aksın

Azem Kurt

Anlar İsen

Seni aramak varsa eğer sayfalarda
Bil ki yüreğin sıcaklığı vurmuytur
Derinliklerinde sayfalarına
Düşün ki sen kara bahtın aydınlık yüzü
Güneşin narını serinletensin
Düşün ki fani bedeninin misk i amberi
Ya da çilenin çektirenisin
Bir gerçek ki görünen
Sen dağların yüzü
baharın müjdecisi
karanlığın ışığısın
merhaba diyorum ya sana
anlar isen son defa

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Aralıyorum kapımı

hüzün dağlarında geziyorum yine bugün
kiskancındayken bilmezliğin
burkulan yürekle yürüyorum ardıma bakmadan
yürüyorum saltanatını yıkarak ilkenin
serzeniştayim
sonu belirsizliğe gömüldü bir yanım
çılğınca yitirilen sayfamın
karalıyorum üstünü
geçit yok diyorum
umarsızlığın açtığı yollara
geçit yok yıkılan dağlara ormanlara
filizlenen burçlara yakıyorum artık türkümü
aralıyorum kapımı soranlara
sonsuzluğa susayanlara

Azem Kurt

Asayişler

amansızlığın ardından ayrılıp
adınla aydınlanıyor
acısı alevlendikçe alyuvarlarımda
abes asayişler akıtıyorum aklıma
anla artık
astıkça aya aşkın ateşini
aynalar arıyor ağlıyorum
aynı akşamın akışında
atfedeceğim aşkını asla ayırmamacasına
arzuluyorum

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Asina kulak

Arkada kalan onca zaman
Kaybolan umutların esintisinde
Sanki tüten bir duman
Anlam yüklü sanki yarınlara
Ya sabrın meyvesi
Ya da yazgı
Dün gibi anda yaşanan
Dün gibi frekansa aşına kulak

Azem Kurt

Aşk yolunda öleyim

selvi boya ince bele bir kemer
o gözlere mahrum bakış takayım
ben yolunda sen kolumda
sen her daim yüreğimde
gerekirse in dibinde
aşk yolunda öleyim
o gülüşe o süzüşe her sefer
derya olup kollarında çoşayım
sen yolumda
ben kolunda
biz her daim yüreklerde
gerekirse in dibinde
aşk yolunda öleyim

Azem Kurt

Beklemekteyim

Daha gün ağarmamıştı
Uyandır demiştin ya kalkar kalkmaz
Sokuldum sessiz sakin bir şekilde yanı başına
Masum bir tebessüm vardı dudaklarında
Gözlerin gülüyordu uyku modundayken bile
Kıyamadım uyandırmaya
pverdim sadece dağılmış sağlarından
Ve seni seyre koyuldum
Teslim ederek uykularına
Beklemekteyim
Ne zaman merhaba diyecek gözlerin sabaha

Azem Kurt

Bekliyorum

Hani yıkılır ya duvarlar
Anlık düşünceler götürür seni hayatın her yanına
Saniyelerdir seni sürükleyen uzun bir zaman dilimini seyretmeye
Derken sağ kalır
Sevinç kaplar ya her bir yanını
tek başına
toz revan içinde
belki de bir yanın acı çemberinde
zaman ilerler
ne gece ne gündüz
her birinden bir haber
açlık da gelmez aklına
bir ses beklersin kımıldamadan
benim seni beklediğim gibi

Azem Kurt

Belki Umutlarla

Beyaz bir sayfa açtım
Gölgende uyusun diye
Karaladın soldurdun rengini
Hapsettin kurusun diye
Derin uykulara dalıp
Kopardın toprağından hayatı
Şimdi uzaklarda
Belki umutlarla besleniyordur yüreğın
Ya da
Karabasan üretiyordur
Her bir yerin
Varsın uyusun derinliklerinde
Ağarması gereken yüreğın

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Belleğime Kazıdım Seni

Doğt dilinden türküler dinleyerek
Yağmurun ıslaklığı gibi
sarmaladım gzyağlarını
katıksız
bir oğn misali yedim
gneğin eriten sıcaklığından kurulan sofranda
baktıkça gözlerin derinliklerine
gerçeği muğtuldım yarınların aydınlığına

Azem Kurt

Ben Olmayacağım

bir gün sen ve ben
yolların ardında hasret bekleyeceğiz
gelince bir an keder yüklü hasret rüzgarı
akışına verip kendimizi
dünden nağmeler söyleyeceğiz
yine bir başıma olacağım sonunda
rüyalarım tutsak edip seni
yüreğimi prangalara vuraçak
sensiz savrulacağım boşluğa
yine bir gün gelecek
yanacaksın ateşimde
külleneceksin
savruldukça küllerin rüzgarımda
yok olacaksın
ağlayacak gözyaşı bulamayacaksın
ve
artık
vakit geçmiş olacak
ben olmayacağım yanında

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Benden Sana

bugün bir efkar var
dağların ötesinde sanki bir bahar
sanki bir sesli rüzgar var
köşesinde kımıldayan
yüreğini sarmalayarak oturan
bir gül var dikenleri törpülenmiş
burada bir ağlayan var bugün
bakmayın onun gözyaşlarına
her aktığında bir sesleniştir damlası
derstir anlayana
nameleriyle doldurur kimi zaman haykırışı
bir dost var bugün yalnızlığında kavrulan
yılların ezilmişliğiyle büyüüp gelen
bugünü yarınlarda derleyen var
sen eeeeeey gönlü sade
dost bezirganı
sen değil bugünlerin
yarınlarda sönmeyen bir nar misali
sevdanla yaşatansın dostluğu
sen güzel dost
böylesi bir günde ciğerleri yaralı
38. yılın kutlu
yüreğin yine umutlu
sevdan kök salmış bir fidan misali
yaşantın berrak ve mütevazi
ve de
benden sana bin selam olsun

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Beni Yolla

Umuda çıkan yolculuk
Bulutlardan selam yolla
Rastlaşanda engellere
Katar katar sevgi yolla
Muhabbeti aşkı yolla
Kelam yolla
Beni yolla

Kara kışta çıktım yola
Güneş yolla meltem yolla
Ayaz vuran yüreğime
Katar katar sevgi yolla
Muhabbeti aşkı yolla
Kelam yolla
Beni yolla.

Azem Kurt

Bırakın aksın

kurumaya duracak toprak
tek tek solacak güzelim güller
olmayacak tek bir canlı
alay edercesine geçecek uzaktan
yağmur yüklü bulutlar
neredesiniz
bakir bir görünüm almasın diye vatan
dönmesin diye uçsuz bucaksız çöllere dünya
bırakın aksın
pınarları kuruyuncaya dek gözyaşlarınız

Azem Kurt

Bir acar aranıyor

gün gecede sessiz
gece güne mahzur
alay edercesine geçiyor bir de uzaktan yağmur yüklü bulutlar
kurulmuş köşesine aferist
elinde bir abaküs yıldızları yağmalar
dikkat
bir acar aranıyor
geçti geçiyor dakikalar

Azem Kurt

Bir Ana

sabahın kuru ayazı vurmuş gibi yüreğine
suyun içiyordu şehrin sırtlarında serkeşçesine
dalgındı biraz bin bir düşünce içinde
aaaaaaaaah diyordu aaaaaaaaaah
kafasını sallayarak anlamsız
küsmüştü yarınlarına
yakınlarına
dostlarına
küsmüştü ya
çekilmişti kabuğuna bir midye gibi
neden ben diyordu neden ben
her yudumunda alırken suyundan
bir eli toprağı dövüyordu delice
zaman tutsağıydı
kursağıydı düşündüğü
trafik
kanser
yokluk
yoksulluk
ne varsa şerden yana
dolmuştu yüreğinin derinliklerine
umutluydu ya gelen hükümetinden
daha da küstü yarınlarına
yitirmişti kendine olan güvenini
yarınları karanlık
yarınları umut yoksunuydu
dört candı
üçünü alınca elinden hayat
tek kanat
uçamadı süzülerek
vurgun yemişti bir kere
üstüne binince emeğinin hiçliğı
nasıl küsmezdi hayata
çok sürmedi
gece olduğunda
kıymak isterken yaşamına
soğuşun hançeri saplandı damarlarına
upuzun yatarken toprağın sıcaklığında
düşüverdi iki eli iki yana
ardından yoktu ağlayan
kurtardı diyordu bazıları
umarsızlığın çiçekleri açıyordu her bir yandan
işte bu vatan
bu vatanda yaşayan çokça insan
sıfır noktasında bir yaşam

Bütün Şiirlerim

Azem Kurt

Bir ay doğdu

bulutlar ağlıyordu
güneş sırsıklam olmuştu terden
birden
rüzgar çelme taktı karanlığa
ve
bir ay doğdu ana rahminden

Azem Kurt

Bir baba

bir gün bir baba
ay doğunca koyuldu yola
hava nemli
hava ayaz
yerler ise bembeyazdı
babada dert
babada hüzün
babada acı yüklüydü
adımladıkça yolları altında eziliyor
kahrediyordu herşeye sıkarak dişlerini
memur emeklisiydi baba
baba yıllarını vermiş
yılların ağırlığında kalmıştı yapayalnız
soğuk kış gecelerinde titremiş
yine de şükür demişti komşuya bakarak
ama
babada dert
babada acı yüklüydü
dertle acıyla hüzünle devam ettikçe yola
düşüncelerine gülüyordu sinsice
epey yol almış
ki sabaha beş kalmıştı
yüksek bir tepenin ardına gizlenmiş
dakikaları seyre koyulmuştu
babada dert
babada hüzün
babada acı bitecekti
soğuk kış gecelerinde üşümeyecekti artık
ve saniyeler de son buldu
bir hışımla kalktı baba
açarak avuçlarını uzattı tepenin ardına
çalmıştı artık güneşi gökyüzünden
aldı göğsüne tuttu
okşadı ilkin
sevgi sözcükleriyle donattı çevresini güneşin
kaybetmekten korkuyordu
aldı yüreğinin derinliklerine koydu
bir fırtına geçiyordu yandan
onunda yardımıyla eve koyuldu
babada dert
babada hüzün
babada acı son bulmuştu
yılların ağırlığında ezilmişti ama
soğuk kış gecelerinde de üşümemişti artık

Azem Kurt

Bir Cansın Anne

Dokuz aylık mahrumiyet
Ömür boyu tedirginlik
Bende kanı can eden
Canıma can veren
bir cansın anne
Neden kına değil de
Hüzün sinmiş
hüzün kokuyor saçların
Bakarken gözlerine
Yıldızların yerine
Ölümün karanlığını görüyorum Neden anne
Gözlerinden yaş
Şel olmuş da coşuyor
İstemem ağlama anne
Neden çiçek değil de
Ağıt sinmiş
ağıt kokuyor ellerin

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Bir Frekans Misali

Resmin duruyor ya karşımda sessizce
Bakmaya kıyamıyorum anlamlı bakışlarına
Derinden bir giz saklı
Biraz da gamlı
Yüreğin sıcaklığı vurmuş sanki damarlarıma
Yağmurun sesi güneşin ateşi gibi
Rüzgarın savurduğu bir esinti misali
Öylesine hapsolmuş ki belleğime yüzün
Yürürken görüyorum suretini
Bazen sohbette
Bazen izlerken bir filmi
Sen oluveriyorsun karşımda
Radyoyu açar ararsın ya bir kanal
Yakalarsın ya bir frekans
İşte öyle seni düşünmek
Bir frekans misali

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Bir güneştir görüyorum

yıkma kendini öyle
bak
umut ateşi yükselmekte doruklarında dağların
ve susmakta beşikte ağlayışları bebelerin
yıkma
koyverme kendini öyle
yitirme umudun kıyıya vuran balinalar gibi
bir bulut kaynıyor sevdalım bir bulut
bir ağaç büyüyor dallı budaklı
meyveler veriyor yetesiye
mavi derinliklerinde koca dünyamın
bir güneştir görüyorum
ardından gelen bulutların

Azem Kurt

Bir Şair Ol

bir kere hüznün çökmüş gözlerime
kaldır yüreğindeki bu puslu geceyi
kaldır gözlerindeki hüznü
hayat bir bilmece ise eğer
çalışma çözmeye
vur sillesini öteki yüzüne dünyanın
sen bu dağların koparılmış gülü
sen çağlayanların sesi ol
sen akan kanın
süzülerek geçtiğinde damarlardan
inancın sembolü
bırakma koy verme kendini öyle
yüreğin susuzluğunu dindiren
acıyı bal eyleyen
bir şair ol

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Birkaç gl düştü

bir kaç gl düştü
eğik duran dallarından
kan kızıl renkli
misk amber türünden
nce dal şarsıldı
şarsıntı ağacına vurdu
deli poyraz cinsinden

Azem Kurt

Boynum Kıldan İnce

Şiirler yazıyorum sana bana aykırı
Beni bensiz yönetene bile
Şiirler yazıyorum labirent misali
On yılları sığdırarak dizelere
Ne söylersen söyle
Ne yaparsan yap
Begenmem
İstemem
Karşıyım ben
Karşıyım bugün olan her şeye
Karşıyım düne bile
Ben çelişirim hatta kendimle
Karşıyım kendime bile
Övgüler bekleme benden
Bekleme kahramanlık nidaları
Vatan millet Sakarya yok bende
Asla geçmez dizelerde
70 yıllık bir ömürde
Zalim karşısında dik ise kuyruğum
Bonum kıldan ince
İnsanım diyebilene

Azem Kurt

Böyle Bir Aksan

yalnızlığın sofrasında yudumlarken bedeni
alaca karanlık çökmüştü şafağın üstüne
bir demet bulut
ardından yağın yıldızlarla geldiler
geldiler saran kollarıyla
vakit tınısıyla yarışıyor
soruyordu ya o an
menevişler sergiliyordu kahrederek
işte böyle bir sabahtı beni alı koyan
böyle bir aksan
hem de gün boylarında sarsan

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Bu y¼rek

yasaklar listesinde de olsa d¼þ¼nmek
yasak çiğnemeye devam edecek
bende
atan
bu y¼rek

Azem Kurt

Buda Yeter Bana

Bir gün bir güzel sokulmuştu ya
Masum gülüşüyle yanıma
Gönül sayfamın ön sözüydü o günün tarihi
Sayfalar dolusu yetmez
Akan sular bile az kalırdı yanında
Ne güneşin sıcaklığı
Ne yıldırımların gücü anlatabilirdi bendeki hazı
Resmetmek istemiş
Derinliğine bir yürek hapsetmiştim gönül sayfama
Bekledim
Bekledim
Dolsun istedim sayfaları
Beceremedim
Bir tarafta lal olmuş dilim
Diğer yanda zincirini parçalayan yüreğim
Ferman okuyorlardı bana
Güvercin ürkekliği içinde
Geçen zaman merhem oluyordu yarama
Lakin hayatın akışı
Gözlerinin bakışı gelince karşıma
Depreşiverir bende ki haz
Bendeki tutku
Aşk ya da
Unutmak mı hayırlısı
Salmak mı uzayın sonsuzluğuna
Düşünüverirken ayrıntıları
Tutsak olmuşluğum gelir aklıma
Varsın bendeki savaşım devam etsin
Ben muzdarip değilim tutsaklığa
Seviyorum ya seni
Bu da yeter bana

Azem Kurt

Bugün

Çiçeğin toprağı kucakladığı bir günmüş bugün
Ormanların ortasında bazen yapayalnız
Kahrolası zorluğa direnmek içinmiş gelişi sanki
Tatması için yazılmış
Akıttığı gözyaşları
Teller ile çevrilmişken her bir yanı
Lüle saçlarını örtü yaparmış sabahları
Isıtmak için kızıla dönmüş yanağını
Sorana ne hacet sorgulayan kaplamış
İlgın kokan toprağını
Ne diyeyim doğduğun güne yarınlar açar sana yaprağını
3 kasım 2013

Azem Kurt

Bugün günlerden sen

Bugün günlerden sen
Bugün günlerden aşk
Bugün günlerden rehavet
Bugün tadında çekiyorum efkarımı
Yaz derinliklerde saklı kalsın tarih
Yaz sana olan duygularımın esaretini
İçimde hapis kalmış seslenişin özgürlüğüdür bu tarih
Yaz
Yaz ki ebediyete atılan adımın şahlanışı olsun.

Azem Kurt

Buzul getir

sevgi yüklenmiş yüreğim al şafaklara
esen yellere doğru yelken açıyor
gözlerimde bir kıvılcım sabahın yamacında
neşe saçıyor
bak sesleniyor
geldi yine
geldi acı
hiç bitmeyecek gibi
bu düzende hayat olmaz
kavruluyorum
sevdama buzul getir

Azem Kurt

Çağrım Var

harmanlanmış yürek bitti bitecek
düş seferinde nefes kesecek
çere biçareye
biçere zifiriye dönecek
dünya kanında küllenecek
çağrım var
çağrım bellenecek
gül dalında koklenirken
ölüm de gelecek elbet
denile ki yaşlılıkta
bebeler bebekliğinde yitmeyecek
çağrım var
çağrım biçareye çare
çareye haledir efkarımın çağrısı

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Çek Diyorlar

etli dudakları
esmer teni
dolgun etiyle karşımdaydı
baktıkça gözlerine
içim titriyor
yüreğim sızlıyordu ya
dağda tüten dumandı sanki gözlerim
bağlanışım nedendir bilemem
öyle ki
sabır yükünden de ağır bedenim
çek diyorlar
bilmezler ki onsuz çekemem
çifte koşulmuş misali yüreğim

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Dağlarda Bir Çiçek

Dağlarda bir çiçek
Yüzünde yeni kanatlanmış bir kelebek
Yürek sıcaklığı bedenimde cennet misali
Çıka gelen sen
Bugün doğmuşsun bir ay misali
hoş geldin diyorum ya sana
bazen soruyorum usuma
Güneşin sıcaklığı
Yağmurun bereketi ne der ki
Gülüşün her derde deva
Merhaba sana

Azem Kurt

Deli

sen
gizem yüklü dünyanın kor bakışlı hasreti
sen
gözlerim derinliklerinde sakladığım hasretim
sen
ruzgarında savrulduğum kadını
öyle susamışım ki sana
seni içercesine kana kana
sana olan duygulara hapsolmuşum
belki varoluş nedenimdir tutkum
ya da fantazi
ne derler bilmem ama
deli
hala aşığım ya sana

Azem Kurt

Dikensiz Gül Bahçesi

Aksin durmamacasına
sonu olmayan duyguların sesi,
Temelinden sarssın
yıkılası cendereyi.
O gün sonrası
sende ben olayım
dikensiz gül bahçesi.

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Duygu Yüklü

Sana olan sevdam
Her geçen gün kavrulurken yazın yamacında
Senden nağmeler bekliyordu
Kalın etli dudakların arasından
çıkması için duygu yüklü sözcükleri
sabırsızlık ekiyordu
sevmiyordu zamana bırakmayı
sevmiyordu liseli aşıklar misali oynamayı
zamana savaş açmıştı duygu yüklü bedeni

Azem Kurt

Duygularımın esiri

sen duygularımın esiri vefasız kız
güzelliğinle cezbederken beynim derinliklerini
bilmez misin ki patlayan bir volkan gibiyim
her gülüşünde hayat
her bakışında derya görüyorken gözlerim
şahlanıveriyor
engin sayfalarda suretin görüyorum
gururu bile terkeylemişken
yine de sana
ne olur gel diyorum
gel ki seninle mutlanayım

Azem Kurt

Düş

düşümde bir güzel
bir baktı bir baktı ki gözlerim derinliklerine
sevdası yüreğim yaktı a dostlar
bahar kokuyordu al yanakları
çiçek yaması yeşiy donu
kıvrak kollarıydı beni alıkoyan
uyandırmayın beni düşümden
uyandırmadan söyleyin canlar
nasıl kalırım ondan ayrı
nasıl ederim onsuz
o bana
ben ona sevdalı

Azem Kurt

Düş2

aynasında seyreylerken düşünü
yanına bir kız yaklaştı usulcacık
kız ince belli
kız bakışlarıyla anlamlıydı
esen rüzgarın serpintisi vurdukça yanaklarına
bir şahin gibi süzülüyordu
kara sevda tohumları ekilmişti yüreğine oğlanın
şıpsevdiydi
biliyordu kendini
görmesin yoksa bir güzel
kurtuluncaya dek etkisinden
esaretinden kavruluyordu bir müddet
tutuşmuştu artık bu yürek
oğlan acınası
oğlan deli danalar gibiydi
artık söylemeliydi yürek yangınlığını
açmalıydı gönül sayfasının kilidini
dayanamadı
geriye döndü
büzülen bi dudakla gözlerini yumdu
tekrar seyrelemek için düşünü aynaya güldü

Azem Kurt

Ebedi Seveceğim

güneşi
ateşinle eritip
yağmuru
gözyaşlarıyla ıslattığında
yıldızları
bulutlara ekip
okyanusları
damıttığında sana döneceğim
döndüğümde sana
tenimden gelinlik diyecek
seni ebediyen seveceğim

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Esiri olmuşsun

cezbediyor diyorsan eğer
arzuların kavruluyorsa kaldığında yapayalnız
narında yanıyor sa yıldızların gölgesindeki yüreğin
ışıldıyor sa eğer düşlerinde sözcüklerim
martılar uçuşuyorsa gecelerinde her daim
sarkıyorsa dudağından yokluğumun geçişi
ılgımlar görüyor sa susuzluğunda bir de gözlerin
neylesin tabib esiri olmuşsun bir erdemin

Azem Kurt

Esiriyim

kirli bir camın ardından
kahverengi bir çift göz
nazlı mı nazlı
biraz da edalı
ama tatlı bir gülüş
biraz da sinsice süzüştü tabi görünen
o göz
o gülüş
bir de sinsice süzüş
sanki bir üçgen içindeyim
mapusluk yetmezmiş gibi
tatlı bir belanın esiriyim

Azem Kurt

Geceler

geceler bekler yalnızlığım
kurtulsun diye esaretinden
bekler geçmek bilmez saatlerin uzayışında inadına
ben gündüze düşman oldum
çünkü geceler koşuyor imdadıma

Azem Kurt

Gel sevdam

yine gönlüm sarhoş bugün benim
tenimi sarmalayan rüzgar
sevdiğimden haber verin
yaralandım hırpalandım
ayrı kaldım ben sevdamdan
yüreğimde pıhtılaşan
akmaz oldu bendeki kan
gel artık gel dayanamam
gel sevdam
sana bağlanmışım yüreğim mapus
kelepçeler senin elinde
anahtarı yüreğinde
ömür boyu tutsağım ben
ayrı kalmam ben sevdamdan
yüreğimde pıhtılaşan
akmaz oldu bende ki kan
gel artık gel dayanamam
gel sevdam

Azem Kurt

Gerçek

Hayatın gerçeği
Ölümün soluğunda saklıdır
Bende sen gibi
Hapsolmuş yürek misali
Çağlayan misali
Akarcasına

Azem Kurt

Gidişat

bir kargaşadır
sessiz sedasız büyümeye durmuş
bir tarafta
bir elin parmaklarından daha az
ama
kararlar almaktalar yaşama ilişkin
geleceği için insanların
ve yine
bunlara bağlı
düşünce tenbelliğiyle yoğrulmuş yoğun kalabalık
karşıda ise herşeyi göze alıp
bu gidişata karşı koyanlar

Azem Kurt

Gölgesindeyim sefaletin

sen duygularımın prangaya vurulmuş
parıldayan güneşi
bilir misin
kalbimde sen
öfkemi dindiren
rayihalar saçıp bedenimi titretensin
öylesine meşgul ki beynim derinlikleri
zindanımda aydınlığa yol verensin
bende sen varsın bir tanem
bende seni görmektir hayalim
lakin
gölgesindeyim sefaletin

Azem Kurt

Gül çiçekleri

kilit vurulmuş kapısı
mazbut sevdasıyla dolu
cesedim üstünü örter
iki odalı müzeyyen yürekler
toprak yatak olur
susuzluğum dindirir gözyaşlarıyla bulutlar
ısıtır ateşiyle bir yandan güneş
havlu olur çapkın rüzgar
boy verir peşim sıra
bende biten gül çiçekleri

Azem Kurt

Gül Dalında

Ne bir çınar
Ne bir volkan
Ne de nehir olayım
Güneş de olmayım
Ay da
Gökte parıldayan yıldız bile
Ne karanlık
Ne de gündüze gebe
Ne de bir rüzgar
Ben ben olayım
Sen de sen
Benzemesin hiçbir şey
Bir diğerine
Benzemesin Ali Veli'ye
Gül dalında
Nehir yatağında tatlı
sen ise dikensiz gülüm
sen ise
sen bende saklı.

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Gül Gnder Bana

karanlıklardasın
gecenin puslu yamacında değil
günün ışıklarında gel bana
yznle hüzün değil
gl gönder bana

[Bütün Őirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Günlere Taktım Bugün

Yanlış bir zamanda
Yanlış bir mekanda mı geldim
Yüregim gereksiz diyor
Gereksiz diyor gerekli görünenleri
Bilemedim
Ya da gereksiz yere mi dillendim
Günlere taktım bugün
Bugün günlerden 8 Mart
Günlere taktım delice
Aylara bölmüş
Günleri gündemleştirmiş
Sevdirir olmuşuz
Ve sevmişiz de nedense.
(Beyaz Baston Körler Haftası,
Sakatlar Haftası,
Dünya Özürlüler Günü) der
Engelliye engel oluruz yollarında.
Saygı yoktur özünde ama
(Yaşlılara Saygı Haftası,
Dünya Yaşlılar Günü) gelince düşer aklımıza.
(Orman Haftası,
Yeşilay Haftası,
Dünya Çölleşme ve Kuraklıkla Mücadele Haftası)
Vardır hayatımızda ama
Yakarız ormanları RANT uğruna.
(Dünya Şiir Günü,
Çalışan Gazeteciler Günü,
Dünya Tiyatrolar Günü,
Gazeteciler (Basın) Bayramı,
Kütüphane Haftası) diye övünürüz ama
Sanat yüklü yürekler
seslerini duyuran gazeteciler doldurur mahpus damlarını.
(Dünya Sigarayı Bırakma Günü,
Sağlık haftası,
Dünya Diyabet Günü) yapar
reklamlar ile özendiririz her tür illeti.
Atalarımızdan yadigar
"sırtından sopayı, karnından sıpayı eksik etmeyeceksin"
"kızını dövmeyen dizini döver" der
(Dünya Kadınlar Günü,
Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü,
Kadın Hakları Günü) Kutlarız nasıl kutluyorsak.
Ucuz iş gücü olsun diye
Cinsel zevki bulunsun diye
Gücü yetmez nasılsa dövülsün diyedir ama
Yine de kutlarız
(23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı,
Dünya Çocuk Günü,
Dünya Çocuk Hakları Günü) diye.
Bir utanç ötesi (Hayvanları Koruma Günü) de vardır hayatımızda.
Erkeği sömürme den ibaret olmuş (Sevgililer Günü)
Yerin derinliklerinde mezarını kazarız ama

Kutlarınız yine de (Dünya Madenciler Günü) nü.
Emeriz kanlarını çıkarlarımız için acımasızca
kutlarınız yine de
(Dünya Yoksullukla Mücadele Günü,
Yoksullarla Dayanışma Haftası) diye.
(Organ Nakli Haftası) der,
Organı için çete kurarız uluslar arası
Hiç sayarız canı.
(Dünya Barış Günü,
Kardeşlik Haftası,
Dünya İnsan Halkları günü) müz de vardır
Vatan millet Sakarya nutukları çeker,
(Şehitler Günü) ile
Gaza getiririz bir müddet
Yerinden yurdundan ederek insanları
Kutlarınız (Dünya Mülteciler Gününü)
Fetvalar verir hocalar imamlar
Burada da orada da korku salarak yüreklere
Susmamız istenir bu tacirlerle
Kutlarınız yine de
(Camiler ve Din Görevlileri haftası) nı.
Demiş ya ozan
"Analardır adam eden adamı"
Her şey şer her yer şer
Kutlamalar kor tutmuş yüreklere
Sanki bir miktar su serper
Analardan başlanmalı önce
Analar adam edilmeli bence
Her güzelliğin başlangıcı ise öğretmen
Dillendirilmeli sadece
İlle dillendirilecekse bir gün
(Öğretmenler Günü) olmalı sadece.

Azem Kurt

Günün Teatısı

Ne telefon ne wi-fi
kalem ile kağıt
kimi zaman demir kapılara sayılı vurmaktı
teatinin adresi ya da isyanın sesi.
Çaresiz bakışların ortasında
içeriden kalan bir alışkanlık
hala hükmünü sürdürmekte yüreğın.
Gizlenmiş sözcükler için
bir mum yak yine
sıcaklığı karartsın
görünsün denilmek istenen sözcükler.
Çıksın açığa
Günün teatısı
ya da isyanın sesi
Dün delikanlı çıkışlar
bugün ise kırılmış saçlar baksın yarınlara.

Azem Kurt

Hasret

bakışındaki derinlik
dudağında gördüğüm hasret
beni benden alırken
uzaklardan bir demet sundu
inan
kokusu bile meyveye durdu
geceler ağır
geceler puslu
geceler sensiz kusurlu
sensizlik bir günüm
inan geçmiyor be gülüm

Azem Kurt

Hatırlamak istiyorum

hatırlamak istiyorum seni
aldığım her nefeste
hatırlamak istiyorum delicesine
yağmurun sesi gibi gülüşün
çakan şimşek misali bakışın
maral gibi geçişin var ya
hatırlamak istiyorum seni
hatırlamak istiyorum öldüğümde bile

Azem Kurt

Hayale eriyordu

ve bir kez daha yudumladı günü
sevginin yozluğu içindeyken yine
al perçemli elleriyle
gün batımı içiyordu sebepsiz
o akşam sonrası
ipe gerdi yüreğindeki sevgiyi
ve de varılmaz sılayı
yaz iken mevsimlerin ilk ışıkları
yüzünde şavkıyordu sıcaklığı güneşin
aklına düşerken her seferinde
bir boşluk kahrediyordu ya
şöyle bi ran umarsızlığı belliyordu
ve de
sıla da
hayale eriyordu

Azem Kurt

Hayat Felsefendir Nedeni

Kulağım sesinin kadife vuruğu ile ınlarken
Gözlerim gözlerin derinliklerinde vurgun yiyordu
Söz geçiremiyordum atan yüreğime
Yüreğinde misafirin olsun diyordum
Savağım içindeyden damarlarımdaki kan
Ben beni sende buluyor
Göğsümde seni soluyordum
Mesafelerin uzaklığı değildi beni alıkoyan
Geçen zaman götürürken bende beni
Dönemeyeceksem bir daha düne
Hayat felsefendir nedeni

Azem Kurt

Hazar koyacağım adını

bir yavrum olursa eğer
büyüme çağında daha
yarınları için ona ben
bugünün asyasını kara afrikasını
çekik gözlü milletin hiroşima'sını nagazaki'sini anlatacağım
özgürlük uğruna düşenleri
cia patentli işkence tezgahlarında katledilen
sakat bırakılanları anlatacağım
yürüdüğü yolu onurluca arşınlayan
ihanetten bade sunanları anlatacağım
değişmesi için gidişatı dünyanın
ona savaşmasını öğreteceğim sevesiye
ve
hazar koyacağım adını şayan olur diye

Azem Kurt

Hediye Olsun

Yüreğinde bir kulak hassasiyeti olsun
Seslenişim çınladığında yayılsın her bir yanına
Bir yanın algılamasa da
Diğer yanına zincir olsun
Yüreğinde bir tez olsun
Anti-tez ise yakın duran
Sentezi ben olsun
Ben sevgi
Ben insan
Ben özgürlük isem
Ben sana hediye olsun

Azem Kurt

Her susayışımda ben

çekimserdim yaklaşmakta sana
okyanusları yaratmış bir havaydı seninkisi
kapris satarcasına geçiyor
izana meydan okuyordu havan
yanılmışım dedim sonradan
içinde kaynayan volkanları görünce ardından
vekil tayin ettim sabahı
erişmek için bir ara volkana
sen volkanlar tanrıçası
eleyip dostlukları bir bir
vadileri sula gözyaşlarıyla
incitme gökçe bulduğun duyguları
melun bir dünyanın
lanetli insanlarıysak da
işimiz değil mi sevgiyi tutuşturmak
sıyrılarak çirkefliğinden herşeyin
işte yakın olmuşken şafak sana
narında erimesin bu sözlerim
gördükçe yeşeren sevgi tohumlarını
her susayışımda ben
seninle geçen sohbetin özlemini içirim

Azem Kurt

Her Şeye değen

insan: nesli tükelenen
erkek: kasıp kavuran
kadın: cinsinin düşmanı aptallığı elden bırakmayan
hayat: yaşanılmayan
dünya: değiştirilmesi gereken bir rüya
savaş: aptallığın diğer adı
barış: özlemlenen
aşk: aranan, tadına doyumayan, bulunduğunda yok olan
çocuk: herşeye değen
öyleyse
birbirimizi yemek
neden

Azem Kurt

Hırsız

sabahın ilk ışıklarıydı
hüküm sürüyordu sokakta sessizlik
gözlerim dalmışken boşluğa
uzaktan bir karartı göründü ilkin
yaklaştıkça seçiliyor
güzelliği yüzünde tınlıyordu
merhaba dedi senfonik bir sesle
felfecir bir gözle süzülerek etraf
çöktü yanibaşında duran sedire
hiç konuşmadı
çantasına uzanıp eli bir sigara çekti
aldığı sadece birkaç nefesti
gözleri gözlerimde "müsadenizle" dedi
gitti
hırsızdı giden
işte buydu beni yıllarca kahreden

Azem Kurt

Hüzünlüyüm Bu Gece

Hüzünlüyüm bu gece
Bir bebeğin, karanlığı yırtarcasına çığlık atan annesine bakışı
Seslerin dayanılmazlığı karşısında hiçkırıklara boğulmasına hüzünlüyüm
Hüzünlüyüm bu gece
Her günü pencere kenarında adamını beklemeye alışkın
Sorunlara rağmen direnen
Aldığında ölüm haberini
Küçük bünyesine rağmen
bulutları parçalarcasına bağırışına hüzünlüyüm
hüzünlüyüm bu gece
hastalığın verdiği ızdırap bir yana
işsizlik ve yokluğun ardından gelen
yarınlarından umutsuz bir hayat sürerken
bir liralık ip ile acısına son veren delikanlıya hüzünlüyüm
hüzünlüyüm bu gece
nice umutsuzlar ordusu yaratan
ve onca insanı uyutan acımasız yöneticilerin varlığına hüzünlüyüm

Azem Kurt

Işığimsın

baştığın toprakların herbirinde ben
ektiğin fidanların dallarında ben
biri diğerinden ala
peşinsıra boy veren güller görmüşüm
hir biri birinden ala
peşin sıra boy veren
solmayan solmayan güller görmüşüm

abı-hayat almışsın bellidir sırrın
gün geçtikçe boy atar meyve verirsin
varlığısın sen halkın
engelleri aşmada tek ışığımsın
varlığısın sen halkın
engelleri aşmada tek ışık
tek ışığımsın
Bütün Şiirlerim

Azem Kurt

İfşayı katık etti düşünce

durulurken yağmur gözyaşlarıyla günde
seyrû/sefada geçiyordu gençliği ömrün
vaktinde erişmek için menzile kurşun
ağıtlar yaktırıyordu geceye geleceği
rehavet genişmişti anlıkta sonra
sarkacında sallanıyordu sası başı
bir umacı gölgesinde telaşlı
sağırdı ardında bir tutam galebe
kaytak sarkarken dudağının pençesi
serkeşler camiasında düşlüyordu kendini
bir an
varlığında yokluğu görünmüştü gözüne
ezbere gülüyordu elin yaması tırnak gibi
salacak kuruyordu aşkın döşüne
belleğinde tek hece
figan doğurdukça gece
ifşayı katık etti düşünce

Azem Kurt

Kanatları kırılmış da olsa

Kanatları kırılmış da olsa
Yapayalnız
okyanusta bir damla da kalsa
kabuğunda yaşayan bir midye gibi
aldırmaz bukalemun tarzı yaşayan
etrafında dönen dolaplara
kimi zaman hüznünü akıtır yüreğin derinliklerine
anlamaz en yakını bile
her gezegen misali
kendi üretir enerji birikimini
muhtaç olmaz sıradana
o gün
Gördüm ya seni daracık odanın aydınlığında
O gün bu gündür tutkunum sana
Farklılık yaratsa da bende sen ile olan
Duyguların haykırışıdır asıl olan
Bazen bir bakışın
Bazen haykırışın
Bazen da sinsice gülüşün sende beni alıkoyan
Lakin açılmaz bir kilit
Bende olmayan anahtar ile
Ömrüm tükeniyor
Hemen hemen her gün bir nafile

Azem Kurt

Kara Gözlüm

kara kaş kara gözün
ince bel güzel sözün
sevdama bir tebessüm
isterim can gül bana

seyreyler düşüm seni
her nefes bir sam yeli
yüreğim sarar seni
isterim can gül bana

aşına bana yüzün
resmeder kalbim hüzün
sevdanı kat sevdama
isterim can gül bana

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Kırılmış da olsa kanatları

Kanatları kırılmış da olsa
Yapayalnız
okyanusta bir damla da kalsa
kabuğunda yaşayan bir midye gibi
aldırmaz bukalemun tarzı yaşayan
etrafında dönen dolaplara
kimi zaman hüznünü akıtır yüreğin derinliklerine
anlamaz en yakını bile
her gezegen misali
kendi üretir enerji birikimini
muhtaç olmaz sıradana
o gün
Gördüm ya seni daracık odanın aydınlığında
O gün bu gündür tutkunum sana
Farklılık yaratsa da bende sen ile olan
Duyguların haykırışıdır asıl olan
Bazen bir bakışın
Bazen haykırışın
Bazen da sinsice gülüşün sende beni alıkoyan
Lakin açılmaz bir kilit
Bende olmayan anahtar ile
Ömrüm tükeniyor
Hemen hemen her gün bir nafile

Azem Kurt

Kisilik

Biri disiligiyle anılır digeri kişiliğiyle
Dişilik her canlıda zaten mevcut
İnsan olma kisiliktedir
Kişilik yüreklerde kalır.

Azem Kurt

Kök Salmış Sevda

Sır dolu bir yürekte hüzünlenip,
Uğultular deryasında salladı beşiğini prensesinin
Resmedilmiş bir yürekte harlayarak hapsetti kendince
İhya eyledi, besledi emekleyen duygusunu
Yarınlara gem vurarak şahlandırdıkça yazgısını
Emeğin hırçınlığında yıktı sessizliğin saltanatını
Al artık bendeki seni
Şaşkınlığın sesi olsun gecelerin ayazı
Korkularından sıyrıldıkça duygu katarı
Islığında yıkılsın rüzgarın kanadı
Muştulasın uzaklardan gelen haber
Sorgulasın dünü ve dünden kalan bugünü
İtir kokuları yayılsın her bir yana
Narında kavrulsun kök salmış bu sevda

Azem Kurt

Kuruyordu gözyaşlarında pınarı

ölüm sessizliğı ile bir gece duruşu
yol alıyordu ağlamaklı sabahlara
saltanatı kollarında sarkaç gibi
sallandıkça bakıyordu
nerede diyordu her geçen güne
nerede
bir zamanlar müzeyyen değil miydi saçlarında anılar
belki de öfke yumruğunda kırılıyordu
belki de özlem duyuyordu
ama ne çare ağlıyor
kuruyordu gözyaşlarında pınarı

Azem Kurt

Küs durmak

sessizliğinde efkar nüksederken içim
ömür yürüyordu lakayt eylercesine sessiz
izlerken neslini evvel
sunu ekip viran işliyordu yarısı
oluru resmedip usuna meylettikçe
karalarındaydı ivmesi
koru ürküttükçe sevin
deminde usuldan raksediyordu
meram akıyordu köşen
baktı içli lavra esiyor
acı cezbediyordu ılımanı
vardıkça ereğine rehavet
işkilleniyordu yollarında otağ rüzgarı
can akıyor narından ısıttıkça mabedim

Azem Kurt

Lüle saçım

sessizliğin anlamı nüksetmişken acıya
kapı aralandı raksedercesine
gelen ile bakiştık ilkin
yarenlik üstüne rüya ektik kenarına laf ile
sesi endamlı
ve dirayetliydi akışı
gönlüme ölüm nafıle derken
eriyor
rayihalar içiyorum ya
oluru resimliyardum
anla mutluluğun anası
kondurma acının lekesini belleğine
içindeyse nüksetsin diyor eylemiyorum
ben elemle nişanlıyken
istenilesi sevginle titriyorum
ilgi yosunlarında oturup
resmini uçurumlara muştuluyorum
varsın eskisin dönencede eller
dursun olanca güneşiyile ulu medeniyette
giydirdin üstüne nedim üzülerək
neredeyselē kaykılısın
uyusun teneşirde lafı uykunun
olmasın lüle saçım
uykudayken de nedamet
denilmesin içli yeminler
okuruna roman utansın mutsuzluğunda

Azem Kurt

Maşallah

Sen meleğin kanat çırpışları gibi
Yüreğin derinliklerini soluyan
Karanlığın sesinde
Aydınlığın nefesinde
Gülün dikensiz bahçesinde
Yol alansın
Sen dost tohumlarını
Serperek güneşe
Evreni aydınlatansın
Kırk bir kere maşallah sana
Nice kırk birler gibi beni her daim göresin

Azem Kurt

Med-cezir sevda

sen sabahların acı sesli türküsü
sefer yollarında yorgunluğun timsali
sen her günümün karanlıklar perdesi
ne beter şeysin
med-cezir sevda

geçen günlerimde ağır bir beden gibi
taşıyamaz oldum her saatin bir deli
çıldırarak gibi bazan ediyor beni
ne beter şeysin med-cezir sevda

Azem Kurt

Nafile ruzgarları

Öylesine bir his ki
Zehrin panzehiri misali gibi
Lüle bakışların akışında
Evrimini tamamlıyor bende yüreğin
Mest olurken bedenimin direği
Vekil tayin ediyor seni.
Efkarımın Şahikası
Hayalimin uçsuz bucaksızı
Ardı sıra sergilenirken suretin
Yüreğim kapısında bir çengel
Atardamarlarımda şahlanıyor adın.
Tılsımlı bir gecenin girdabındayım
Sevdanın yelkeni vurmuş
Ilık bir gecenin karanlığında
Nafile rüzgarları avuçlarımda.

Azem Kurt

Nasıl da geçiyor zaman

Nasıl da geçiyor zaman
İrdeliyorken geçmiş
Can yakıyor yaşanan
Elim tutsak
Yüreğim de efkar
Isıtıyorum donmasın diye dünü
Lal olmuş misali dilim
Lahitlere kazıdım sesimi
Arsız değilim inan
Rüyalarda bile mutlu olan
Aşkınla kavrulanım

Azem Kurt

Nedense

NEDENSE

Yanlış bir zamanda
Yanlış bir mekanda mı geldim
Yüreğim gereksiz diyor
Gereksiz diyor gerekli görünenleri
Bilemedim
Ya da gereksiz yere mi dillendim
Günlere taktım bugün
Bugün günlerden 8 Mart
Günlere taktım delice
Aylara bölmüş
Günleri gündemleştirmiş
Sevdirir olmuşuz
Ve sevmişiz de nedense.
(Beyaz Baston Körler Haftası,
Sakatlar Haftası,
Dünya Özürlüler Günü) der
Engelliye engel oluruz yollarında.
Saygı yoktur özünde ama
(Yaşlılara Saygı Haftası,
Dünya Yaşlılar Günü) gelince düşer aklımıza.
(Orman Haftası,
Yeşilay Haftası,
Dünya Çölleşme ve Kuraklıkla Mücadele Haftası)
Vardır hayatımızda ama
Yakarız ormanları RANT uğruna.
(Dünya Şiir Günü,
Çalışan Gazeteciler Günü,
Dünya Tiyatrolar Günü,
Gazeteciler (Basın) Bayramı,
Kütüphane Haftası) diye övünürüz ama
Sanat yüklü yürekler
seslerini duyuran gazeteciler doldurur mahpus damlarını.
(Dünya Sigarayı Bırakma Günü,
Sağlık haftası,
Dünya Diyabet Günü) yapar
reklamlar ile özendiririz her tür illeti.
Atalarımızdan yadigar
"sırtından sopayı, karnından sıpayı eksik etmeyeceksin"
"kızını dövmeyen dizini döver" der
(Dünya Kadınlar Günü,
Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü,
Kadın Hakları Günü) Kutlarız nasıl kutluyorsak.
Ucuz iş gücü olsun diye
Cinsel zevki bulunsun diye
Gücü yetmez nasılsa dövülsün diyedir ama
Yine de kutlarız
(23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı,
Dünya Çocuk Günü,
Dünya Çocuk Hakları Günü) diye.
Bir utanç ötesi (Hayvanları Koruma Günü) de vardır hayatımızda.
Erkeği sömürme den ibaret olmuş (Sevgililer Günü)

Yerin derinliklerinde mezarını kazarız ama
Kutlarınız yine de (Dünya Madenciler Günü) nü.
Emeriz kanlarını çıkarlarımız için acımasızca
kutlarınız yine de
(Dünya Yoksullukla Mücadele Günü,
Yoksullarla Dayanışma Haftası) diye.
(Organ Nakli Haftası) der,
Organı için çete kurarız uluslar arası
Hiç sayarız canı.
(Dünya Barış Günü,
Kardeşlik Haftası,
Dünya İnsan Halkları günü) müz de vardır
Vatan millet Sakarya nutukları çeker,
(Şehitler Günü) ile
Gaza getiririz bir müddet
Yerinden yurdundan ederek insanları
Kutlarınız (Dünya Mülteciler Gününü)
Fetvalar verir hocalar imamlar
Burada da orada da korku salarak yüreklere
Susmamız istenir bu tacirlerle
Kutlarınız yine de
(Camiler ve Din Görevlileri haftası) nı.
Demiş ya ozan
"Analardır adam eden adamı"
Her şey şer her yer şer
Kutlamalar kor tutmuş yüreklere
Sanki bir miktar su serper
Analardan başlanmalı önce
Analar adam edilmeli bence
Her güzelliğin başlangıcı ise öğretmen
Dillendirilmeli sadece
İlle dillendirilecekse bir gün
(Öğretmenler Günü) olmalı sadece.

Azem Kurt

Nefer

yürüyorum
ve
sımsıcak yüreğimde
yürüdüğüm yolun sevdasını taşıyorum
ne zerdüş
ne putperest
yüzdört kitaba inanlardan değil
amerikan aftosu ülkemin
uslanmaz bir neferiyim

Azem Kurt

Neler çektin neler

dün gece uğradım gördüğüm hayalin idi
alaca karanlıklara saptırdın beni
ay ışığı şavkımıştı alın yazında
geleceği çok karanlık gördüm seni
neler çektin neler
bin bir türlü nağmeler
herbirinden aldın nasip
hüzün dolu hep geceler
sen beni dinleseydin çare bulurdun
sevdanı çöllere rüzgara yükleyip yine savurdun
bir yudum sevgiye muhtaç olduğun zaman
son nefesinde bile öfke savurdun
neler çektin neler
bin bir türlü nağmeler
herbirinden aldın nasip
hüzün dolu hep geceler

Azem Kurt

Nerdesin

çağlayanımsın
duruluğunda yıkıyor bedenim
güneşimsin
seninle diriliyor iliklerim
ay ışığımsın
parlaklığında yol alıyor belleğim
ve
alevimsin
kalbimi derinden korlayan
söyler misin
sen bende nesin
derinliklerinde yüzerken bu dünyanın
bir nokta olan bedenimde sen
sen bende nerdesin
dillenir misin
bu noktanın neresindesin

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Nihayet

açtığında esaret zincirini duygularının
sev tebessümdü beliren dudaklarının sesi
kavramlar çarpışıyordu baktıkça ürkek
ıkına sıkına yürüyen dalgalar misali
meramın satıyordu sırlıklam bir yürek
sevgisin sırtlamış koyulmuştu artık yola
ıtır kokulu dağlarında sabahlarken
nihayet diyordu artık nihayet

Azem Kurt

Nüksetsin

gönder
ecelin nehrinde çırpınsın
lanet isminde kızı ile
korku solusun ilkin
rengi ise mazi
hasretiyse akıl
yermesin artık tepeden
viran etsin rantı
eylemesin nedeni soranlara
iyilik nüksetsin

Azem Kurt

Orospu

sensizlik kahredip hırpalarken bedenimi
ararken suretini gecenin yalnızlığında gözlerim
bir yandan ihanetine kurşun sıkıyor ellerim
ve
adını koyamıyorum sana olan duygularımın
yalanların yaralıyor ürettiğin yalanların
ihanet demezdim açıkça belirtseydin duyguların
değmez kalem yormaya senin gibisine
çünkü sen
apış arası değil
kafa olarak orospuların pirisin

Azem Kurt

Ölüm kokuyor bu gece

akşam güneşi vurmuyor artık
kösnü gecelerin kuytuları dibinde
her gece
elimde şişe
içinde gençliğim
beraberinde mehtabı içiyorum
vakit hayli geç
gece güne ağır ayak
nasıl da esir almış yıldızları bulut
varıp kurtarayım diyorum
aysar herşey sanki
kalkmak gelmiyor içimden
saatime bakıyorum
vakit de geçmek bilmiyor
yelkovan benden üşengeç
bir durgunluk seziyorum
anlaşıldı
ecel çalmış kapısını çoktan
ölüm kokuyor bu gece

Azem Kurt

Ölüm olur

bir yıldız ağladı
ilk ışığı göründüğünde sabahın
güneşin öfkesi bindi üstüne
kavruldu teni
sahtekarlığında insanın
doğumla gelir insan
acıya boğulur
sevgiyi yaşar damarlarında
yasak ilişkiyle cezbolur
özgürlüğün tadına varır sonradan
ölüm olur

Azem Kurt

Öyle Bir Yerdesin Ki

Öyle bir yerdesin ki gülüm
Gitme desem kalacak gibi,
Kal desem gidecek gibi..
Ya bir adım atacak
Ya da geriye düşecek gibi..
Yüreğimin serseri yerinde
Sessizliğe boyun eğmiş gibi
Kuşlar gibi özgür
Kanatlanıp mutluluğa uçacak gibi..
Dur diyorum şimdi, gitme kal
Takılırim kanadına. .
Belki ucamazsin ağırlığımla
Taşıyamaz yuvarlanırsın
Ama birlikte sonsuza
Ya ucarız ya düşeriz
Yada sonsuz mutluluğa
Adım adım ilerleriz...

Nasıl da geçiyor zaman
İrdeliyorken geçmiş
Can yakıyor yaşanan
Elim tutsak
Yüreğim de efkar

Azem Kurt

Özledim

haberin duyunca kalbim inledi
sesim dalgalarla mehtap dinledi
özlemin özümü alkor eyledi
unuturum diyorum unutamam ki
sen duygu sen acı sen bir güneş
sen çağlayanların sesi
sen içimdeki ateş
özledim sevgin unutamam ki
bırakın ey dostlar aksın gözyaşım
içimde fırtına bir tür çağrışım
bu dünya döndükçe sürer telaşım
unuturum diyorum unutamam ki
o sevgi o özlem o bir ateş
o duygu o acı o bir güneş
özledim bir tanem sevgin unutamam ki

Azem Kurt

Pınarım

Parıldayan bir güneş gibi
Isırganlar kaplamış misali
Narin bir yüz sardı yüregimi.
Aslına kavuşma hayali depreştikçe
Rüyalarda abi-hayat doldu içime.
Sorgularimin cevabi
Esen rüzgarım
Nedendir bilmem
İsmin gibi akıverir bir giz
Sessizce damarlarımdan
El uzatır yüreğin derinliklerine
Varlığın dinçleştirir her bir hucreyi
Dudaklarından süzöldükçe kelimelerin
İrkilir bedenim
Mehdi misali herbir yerin.

Azem Kurt

Sabah Düşü

sabahın ayazı damlarken
yüzeyinde canlar
bir taraftan yabanlar yürüyordu gök mavisi izinde
ufkun akışına dalmıştı gözlerim
bir bebek seslenişi
bir anne
dağlıyordu kor yüreğimi
acıların doruğundaydı geçen saatler
aylar süren bir mücadelenin sonuydu
bitimindeydi haykırışlar
annenin sonu
bebeğin başlangıcıydı gelen
işte buydu yüreği hapseden
bir sabah düşü olsaydı
görmeseydim keşke
sağır olup duymasaydım
körelmiş duygularda yaşasaydım
ne desem nafile
yazıklar olsun kendi katillerimizi seçen bizlere

[Bütün Şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Sana saplanmış

yanlızlığımı seyrediyor
ve saldırıyorum ona günü düşleyerek
acımasızlığın pencesindeyken bile
kör kuyular çekiyorum akan ırmağından
geceler uykusuz
gündüzler bitkinen
kaydediyorum hafızamı bulutlara
yıpranmış bir yürek taşıyorum artık
bu yürekte sen
bu yürekte dertler yüklü
umarsızlığım artıyor sende görmedikçe beni
dertleri sırtlamış
ve
sevdanı rüzgara ısmarlamışım
ha geldin diyerek
yıldızlara sofrayı kurmuşum
anlaşılan bugün yine sarhoşum

Azem Kurt

Sana da merhaba

akan suyun berraklığında yıkanmış
mahsende yıllanmış şarap gibi değerli
filiz veren dal gibi gelişip boy verdin
dahası
koyu karanlığa inat
doğan gün gibi çıka geldin
çıka gelen dost
sana
sana da merhaba

Azem Kurt

Sana saplanmış

sen ki gönlümün derinliğinde yara
sen ki belleğimde oluşmuş tatsın
sana saplanmış
sende sevda dūřlerine dalmıřım
gözlerinde gördükçe saydam bakışını
farkında olmadan
her sabah büyümüşüm
anlamadın mı gülüm
sevda ateşini
buzlar üstüne çizmişim

Azem Kurt

Sarhoşum

yanlızlığımı seyrediyor
ve saldırıyorum ona günü düşleyerek
acımasızlığın pencesindeyken bile
kör kuyular çekiyorum akan ırmağından
geceler uykusuz
gündüzler bitkinen
kaydediyorum hafızamı bulutlara
yıpranmış bir yürek taşıyorum artık
bu yürekte sen
bu yürekte dertler yüklü
umarsızlığım artıyor sende görmedikçe beni
dertleri sırtlamış
ve
sevdanı rüzgara ısmarlamışım
ha geldin diyerek
yıldızlara sofrayı kurmuşum
anlaşılan bugün yine sarhoşum

Azem Kurt

Sarsılış

vurduğunda karaya sevdanın gölgesinde
şandırada asılmış melun bir bayrak
selam duruyordu sarmal sağanağında
kaçışın tekerrürü bir noktada iken
yanılsama suyundan içti kana kana
sökün etti alev gibi
kendinden geçti yüreği
bir ikiyedi
göğsüne düştü nefesi
haykırdı
haykırışıyla kaykıldı
bir buluttu peşisıra savrulan
dayanamadı sarsıldı
geçerken al yazmalı yanıbaşından
el açıp ayrıldı

Azem Kurt

Sende ben yok

ne zaman yüreğinin kapısını aralayıp
bir gölge gibi içeri süzülsem
sol köşede duran güncene koşuyorum
beni arayıp bulamıyorum ya
vurgun yemiş misaliyim işte o zaman
her zaman ki gibi
yine bu akşam
güncende ben yok
bana yer yok sayfalarında
oysa ben
susuzluğumu sözcüklerinle dindirir
saçlarına salıncak kurar yorgunluğum giderirdim
yüzerdim kimi zaman damarlarında
seni solur
sende bulurdum damağımdaki tadı
ama anladım ki
sende ben yok
ben yok sayfalarında
anlaşıldı gül yüzlüm
bendeki sonu olmayan bir haz
sendeki bensiz niyaz

Azem Kurt

Seni anayım

uzanıp sereserpe alaca karanlığın şafağına
uzansın istiyorum
taşkın avuğlarımla sonsuza ellerim
bir gül kurusu düşsün yanıbaşıma yaldızlı
kokusuyla cezbolayım
seni anayım

Azem Kurt

Seni düşünüyorum

sen ki bakışında derinlik
her gülüşün ardında özgürlük sergilerdin
anlam yüklüydün kimi zaman
yanındayken ben
hayaller sergiler
düşlerdim dudaklarının kıvrımını
baktıkça gözlerin derinliklerine cebolur
gençlik iksiri doldururdum damarlarıma
bilemezsin ne haldeyim
yüzdükçe damarlarımda hayalin
bende sen içiyorum
bilmiyorum nedendir
hep seni düşünüyorum

Azem Kurt

Seninle

düştüğünde bir damla yaş gözbebeklerinden
yıldızlar haykırır bana çağırır yürekleri
belleğim alıp götürür soldurtur gülüşleri
yüregim seninle atar
gecem seninle yatar
savrulur şafakta rüzgar
dudağında umutlar

Azem Kurt

Serkeş Türküyüm

gözlerin gadir yuvası ektiğin keder
dişlerinde kanımın kızılığı var
kızıla bulanmadan durduğun alan
sabahımı çalan sen onu geri ver
ben vatan
ben insan
ben özgürlüğüm
ben
şafakta asılan serkeş türküyüm

[bütün şiirlerim](http://www.mahremiyet.com)

Azem Kurt

Ses

bir su yumağıydı ağaran
aklar düşüyordu bir yandan saçlarına
günler geçiyor
yarınlar üstüne bakıyordu telvesine
eski yamaçlarda
eski bir ses duyuyordu sonra
ses ağır ses yüksek
ses öyle bir çığış
ses rüzgarla atak anafolar yaratandı
işin koylarında demliyordu kösnüyü
vurgun yemiş
kördüğüm olmuş ipliği
iplik pazarında ipsiz gezende görüyordu suretini
kim görmüş diyordu tümseğinde gölgesini
sel gibi akıyordu sofrasındandan salyalar
aslı gibi duruyordu ufkunda
bir su yumağıydı ağaran
artık düşmüyordu saçlarına aklar
günler de geçmiyordu
yarınlar üstüne bakamıyordu telvesine
eski yamaçlarda eski bir ses de duymuyordu sonra
miyadındaydı gidişin
bir esimdi hissedilen

Azem Kurt

Seslen

öfkesi kum tanesi sabahında sıcak
ardında bırakmış yıldırımlar kadar çıplak
söylediği bir gün gülünesi heceler
yakıyor yıkmıyor nafile ölüm seferi
gel gör dumura ermeden henüz
bak
alsancakta bir yılan doğuruyor yalan
yamaçlarında kavruluyor bir yandan yıldız
seslen eeeeeeeey
seslen bitimin ışığı son şafak
yüzün gösteriyor fecri/kazip sırtarak
seslen emeğinde sağılan
aksak seferi gidende bu yol uzak
seslen ki
nihayetine erecek toprak

Azem Kurt

Sesleniş

en küçüğümüzdü o
kara gözleri fıldır fıldır
yaşıtları üstünde dost arayandı
büyüye değil
düşmanlığa değil
fecrisadık yüreği yıldızlara uzanandı
seslenişim sanadır
sanadır küçüğümün karısı
artık sen de buyur
kalbim maksuresinin kapısı aralandı

Azem Kurt

Sevda mı Tutku mu Aşk mı

Sevda mı? tutku mu? aşk mı?
Hangisidir bilinmez
Ortaktır anlatımı:
sıkı sıkıya bağlanmaktır hayata
Bazen sabahlara
bazen gece yarılarna kadar bir haber konvoyu beklemek gibidir.
Çıktığında karşısına
Vakit geçmesin demektir
Yaşamaktır yüreğin tırmanışını.
Bazen adrenalın patlamasıdır
Sıcak sabahların esintisi
Kış gecelerinin örtüsü gibi
Ne derse denilsin adına
Yaşamak bu işte savaş yerine
hayatta en iyi bir kubbe.

Azem Kurt

Sevdalim

Kesin ruyadasın
omuzlarıma dayanmış başın
Şiir okumakta dudakların
Hayaller dokuyorken aklın
Gözyaşlarınınin buhari yakıyor alnım
Naz yaptım sanma
Yüregim yüreğinde sevdalım

Azem Kurt

Sevdim

Sevdim
Kaşlarının karasında
Hemen altta
Kömür gözlerin
Derinliklerinde
Masum bakışın seslenişini sevdim.
Sevdim
senden önceliğimin
sana bakışındaki
Anlam yüklü hüznün
Anlama kapasiteni sevdim.

Azem Kurt

Sevgiliye (hayret)

hayret yine koşa durur sahillerde bir akis
akıntı kurgular yine sabır gecelerinde
takıntılar seyreylerken selvi tellerindeki uçarın
izan uğramış yollarının sapağında görünür rab
can kükremişken pazarın koylarında yapılır imece
ektiğin kar sularında açmaz artık güllerin
sebeplenir sürgün yemiş dallarında son demi
ezilir gibi gördüğüm sevilerinde çınlayan ses
nemden ağarmış güneşin sıcağıydı gördüğüm bedeninde
iğdiş olmuş anaforlda çürüyen gizemlerinde kav
sarmalayan tescilli parmaklarının iffetliği hani
ertelediğin sözcüklerin nağmesinde benliğimi say
varoşlarda yankılansın sesin aktığı solo
iz sürüyor rüzgarların sessiz esimiyle oynayan kar
yamaçlarında sallanıyor umarsız olan bakışım
onmaz sancılar çekiyorsa evvelinden nazlı duruşu
rayihalar saçıyorsa yanibaşındaki abaküs
usanç kırığı bardağın dağılmışsa oluru
merihlere uzanmış ki neyleyim yabancı bana kolların

Azem Kurt

Sevmistim

Ben onu sevmistim
Hayallerinin çizimini,
Masumiyetini sevmiştim.
Duygu yüklü gözyaşlarını sevmiştim.
Ürkeklğini hatta.
Sevmediğim yanı idi empati yoksunluğu.
Buna rağmen sevmiştim.
Sevmiştim bakısındaki anlamı.
Sevmekteyim hatta

Azem Kurt

Sıradan biri

işkillendi kül basılmış cenderesi
siğ sarnıçların koylarında bir gece
ağdı bir demet gökyüzünde fırtına
yağız bir attı
düştü ardı sıra sonra
belki dörtnala
ya da aheste aheste
bir çeşit gidişti peşinde düşünülen şehre
dem göründü sonra
büyüdü
bir toz dumanıydı dolduran yüreği
"al al ki sende son bulsun" diye seslendi bir de
o gün geldi de sarıldı son istim üstüne
verdi veriştirdi
yaşlı bir ağaç gibiydi
peşisıra devrildi
ağıtlar beklendi ardından
"zaten" dedi biri
"o doğarken sıradan biriydi"

Azem Kurt

Sonbahar

seviyorum seni sonbahar
yeşile hasret kaldık yokluğunda
gülü çiçeği narı unutturdular
unutturdular bizlere baharı yazı
sayende yeşilleniyor kavak yapraklarıyla
gezdiğimiz beton zeminler
yokluk içinde yaşamak fena
alıştırdın bizleri kavağın yeşiline
senden sonrakilere küskün değilim ama
bir sen varsın halden anlayan

Azem Kurt

Sonda kalan

onlar mı
hüzünlü gecenin arsız yıldızlarıydı
neden mi
sabırlarının kanatlarında yoğrulmuştu yürekleri
nerede mi
karanlıklar diyarının perçinlendiği gölgelikte
evet
birkaç kişiydiler
dönmeyecekmiş gibi gittiler
neden diye soran olmadı
ağıtlar da yakılmadı arkalarından
isimsizdiler
sonra mı
geldiler
bir çoktu bu sefer sayıları
özlem kokulu nefesleriyle
kimi
uzun saçları dolgun göğüsleriyle
kimi
uzamış traşları
nasır tutmuş elleriyle geldiler
yıl dönümleriydi gidenlerin geldikleri zaman
derken
çok geçmedi ardından
meyveye dururken ağaçlar
çağlayanların sesi geliyordu uzaktan
arsızlar can atıyordu
kapılmak için akıntısına
veeeeeeeeeee
vurgun geldi denizin derinliklerinden
derken
bir durgunluk
sessizlik kapladı durmadan
darmadağın olmuşken her yan
sonda kalan
arsızlardan kalan bir duman

Azem Kurt

Sozler durak

Ne Zaman Seni düşünsem,
Evreni kucaklar gibi
Çarpar yüreğim.
Ne zaman sesini duysam,
Yankılanıverir çağlayan misali senli dünyam.
Ne zaman gülüşlerin batır gözlerime,
Akıverir ılık ılık damarlarımdaki kan.
Sozler durak,
Duygular ırak oldukça,
Gaza basar esaret içindeki bedenim.

Azem Kurt

Söyledi şarlatan faslında

örsündeydi bir tav kesinti
actığında gülen kan gözleri
dedi ki yol serenat
adımladı çok geçmeden
ardı sıra bir devşirme
gitti..... gitti
uzaklara adeğil fakat
bir yara kanadı içinlik
sevmedi sevdirmeyi diye
öle yazdı kanından bir ateş
vurdu
baktı eller kenet
gözler demet aldı yeşil kasımpatı
baktı ki körpe
anlaşılan demedi
anlattı mı ki
son buldu diye kaldırdı
ağladı
ağlamaklı etti dedi bir ara
söyledi şarlatan faslında

Azem Kurt

Söyleyemem

seni benden sorsalar
söyleyemem hainliğini
kitaba el bastırsalar
diyemem serkeşliğini
umursamazsın
vurdumduymazsın
ekersin bilirim
en yakınını bile
ama
kimseye söyleyemem
söyleyemem şirretliğini

Azem Kurt

Œen gle

elimde kalem dŒnyorken gece
bir salkım söğüt açtı gökyüzünde
yıldızlar feryat ederken
gneŒte sam yeli esti delice

Azem Kurt

Şiir İle Şair

Şiir
Kırılmış saçların tek dizede çığıdır.
gizemli sözcükler ile iki satırda anlatmaktır
yıllar süren bir tarihi
Şiir
Karşı duruş
İsyan
şiir
Yol gösterendir
Şiir
kudrete övgü değil
kudreti düşman edinendir.
Şiirin babasına şair denir.
şair
ne şaklaban, ne yalaka
idam sehparlarında
zindanlarda
hayatının uzun bir dilimini
yarı aç geçirendir.
Her daim güzel yarınlar için delirendir

Azem Kurt

Tutsak düşmüşüz

bir başkadır bahar akşamları
gökte milyonlarca yıldız
altlarında sere serpe uzanmak
gökçe duygularla bezenmek var şimdi
ne de güzel yeryüzü
yalana ne hacet
hüzün veriyor insana
şimdi olmak var dışarıda
bitmeyesiyeye yollarda yürümek yorulmaksızın
demir parmaklıklardan uzak
ve de çekerek doyaya havasını baharın
bir de
bir de hazar türküleri söylemek
kırdaki kentte
alman fransız dilinde
ne çare ki çok uzak
tutsak düşmüşüz bu yollarda

Azem Kurt

Tutsak gibiyim

bugün bir başka
bugün bir hayat akışı şavkıyor günün sarkaçlarından
nefes tınısları kamçılıyor kimi zaman yankılayan kulağımı
bugün bir tuzak misali
bugün bir tutsak gibiyim
seni sende sorguluyorum sabır taşı gibi
sende oluru sarıyorum çaresizce
sen benim duygularımın açılmaz kilidi
sarsılmaz pencerem misali
esen yellerin esintisi vurdukça
sarmalıyor karanlık dünyamı yüreğim serinletircesine
yine elimde kalem kağıt alışkanlık misali
pardon diyorum vuruyorken klavyenin tuşlarına
sende ben bende sen olmaya gayret edercesine
toprağı iğneliyorum içine giresin diye

Azem Kurt

Uçar kanatlarında sevdam

mevsimlerden sonbahar
ay benim rüzgar
sevgim efkar dağıtır
bir öğle vakti
gökkuşağı gözlerin derinliklerinde yüzerim
zincir kar etmez
ferman veremez sırça yürekler
uçar kanatlarında sevdam

Azem Kurt

Umarsiz sevgi

Şözü ile özü bir diye seni
Özümsemiş idim hata bende mi
Yüreğın yüreğime sarmalamistim
Yarınlara kör bakan hata bende mi
Bende mi ey zalim
Zalim yurekli
Bende mi ey umarsız
Umarsız sevgi
Yüreğim delik deşik
Sensin sebebi
Ne umurumsun artık
Ne de mirenğim

Azem Kurt

Umut

bağdaş kurmuş sema sırtlarında umut
el sallıyor
tebessüm ediyor
yüreğim dağılayarak
engin deryalara bakıyordu
bir öğle vakti
demir parmaklıklar ardından
karanlığın yokuşunu tırmanırken gördüm
o vakit sonrası
umudun ateşiyle ısınıp büyümeye durdum

Azem Kurt

Unutulmaz

Unutulmaz yıllar geçse de
yüreğe saplanmış ya bir kere
aşkın zehrine bulanmış ya ucu mızrağın
kah küllenmiş kor parçası
kah buz sabrına sarmalanmış misali
saklıyor her tür gizi kendi içinde
kara gözleri
derinliklerinde buğulu bakışları geliyor baktığım yere
ağız dolusu gülüşleri geliyor
inatlığı çekiyor beni
belki de saflığı
unutmak mümkün değil
mümkün değil o kara gözleri

Azem Kurt

Utanç

teneşiri koynunda büyürken sevda
bir ağıt yükseliyordu sırtlarında yamacın
serzenişti hıçkırık ak kefenleri yamalı
ağlamaklı biraz da sarıldı sonra
eeeeeeey diyordu eeeeeeeey
yukarıda mısın hala
yerde mi ya da
yerin kulağı dedikleri seninki mi yoksa
viran girmiş ne çare
bir yol uzamış ufkunda şehre sağır
gül bebekler bebekliğinde sallanır
ağlanır düştüğünde aranacaksa can
a.....h çekiyorum ya neden
ben bu alemden
alemse Adem 'den
ya Adem
acep o kimden utanır

Azem Kurt

Üzülme be gülüm

gecenin sessizliğinde geldi ölüm
üzülme be gülüm
yanıbaşında olacağım
türküler söyleyeceğim her günkü gibi
yaz gelecek bahar gelecek
üşüyeceksin yine soğuklarda
battaniyen yorganın yastığın olacağım
ben olacağım yine de
üzülme be gülüm
gideceğim yer değilmiydi toprak
gideceğimiz mekan
yediveren gül gibi dikileceğim ya
yeşereceğim ayrıklar arasında
seyreleyeceğim güzel vatani
seyreleyeceğim derinleri derinleştirirken
kurt ile çakalın saltanatını
ben de üzülüyorum be gülüm
latin rüzgarları vurmadañ ölkem toprağına
gecenin sessizliğinde gelen ölüm
alacak beni kollarına

Azem Kurt

Varyasyon

sevdiklerim
sizlerden ayrı
kurallarla dolu
küçük
tüm albenilerden uzak
yıkılası bir dünyada yaşıyorum
bu dünyada insan yıkılır derler
yıkılanlar da var elbet
hem de bir çok
lanet mi lanet
ben mi
deli gibi sevdalıyım
öyle bir sevda ki
ben geçmişte olduğu gibi değil
ben çok daha dinamik
ben çok daha yeni
herşeyden önemlisi
kök salmış bir fidan
patlamaya hazır bir volkan gibiyim
varsın
kurallarla dolu
küçük
tüm albenilerden uzak
yıkılası bu dünya sürsün
korlanmış yüreğim
ve yüreğimde
düşüncelerimin bekasını taşıyorum
artık okyanusta bir damla değil
okyanusları içimde taşıyorum

Azem Kurt

Veeeeeee

yıldızlara yazdım şiirlerimi
sılada yürüdüm bir müddet
hasret büyümüşken gözümde
kadere küstüm sonradan
derken
alevden bir ırmak doldu damarlarıma
veeeeeee
aldım yıldızlardan şiirlerimi

Azem Kurt

Ver ilacı

Gelmiştin ya o gözlere takıldım
Az zamanda o gözlerde asıldım
Yürek çarptı bir kerede lal oldum
Yüreğime söz geçmiyor ver ilacı.

Ya kal ya git böyle durma arada
Renkli gözler sevdasını arar ya
Kulağımda çınlayan mavi Kanarya
Yüreğime söz geçmiyor ver ilacı

Azem Kurt

Vurgunum gülüm

bir yürek parçasıdır sana gönderdiğim
özlemle kucakla sar onu ne olur
duygu yüklü bulutlardan almıştım
sitemli sözlerle incitme ne olur
sana bağlanmış
sana inanmışım
gözlerinde sevdayı inancı saymışım
işte benim sevdam
sevdana hasretim gülüm
belleğinde onarılmaz yara açtığım
bilirim aşkımın ateşiyle durursun
sevginin nefesine susamışlığım
özgün gözlerle bak bana ne olur
sende ağlamış
sende bulmuşum
elinde hasretin güllerini çalmışım
derdime bir ferman
sana vurgunum gülüm

Azem Kurt

Ya işte böyle

Olimpusta güneş açmış da
Yağan yağmur buhar olup düşmüş toprağa
İsyan etmiş RA
Name göndermiş EROS? a
? neden yangınlardayım? ? diye
Terlermiş sıcaklığında her daim
Yaklaşmazmış bulutlar
Gelmezmiş rüzgarlar yanına
Yapayalnız geçtikçe zaman
Usanır
Bırakarak yerini karanlığa
Dalarmış uykuya seslenerek
? Ne ister benden Adem
Neden hep ben
Ben olmak ister bazen
Oysa yalnızlığın aktörüyüm
Sizde olan
En güzel beden
kıymet bilin
Bilmezlerden hesap sorun
Fora edin gidişatın yelkenlerini?
Suç sende EROS
Veremedin iksirini

Azem Kurt

Yaratık

sen
kendini
şu anda bulunduğun yeri
geçmişini geleceğini
heyulalar içinde sayıklayan yaratık
bir sıfat
bir isim vermeliyim sana
ali veli osman can diyemeyeceğim
zehra ayşe hatice handan ise hiç
kirlenmesin diye çirkefliğinden
fakat bir sıfat
bir isim vermeliyim sana
bir zamanlar
ne kadar da büyötmüşüz gözümüzde seni
gözlerde mi kabahat
görmez olsun o gözler diyemem
deriden
melek yüzlü maske giyenlere aldanmaz mı göz
bir gülde dikenden
ayrılık yalnızlık felsefesi
kabuğunda yaşamaya tutkun midyeden
bukelamundan da beter sen
sen
eeeeeeey
yarasalar gibi ürkek mi ürkek
karanlıklar düşkünü
riyakar
MC Carthy'nin torunu
sen
eeeeeeeeey
mercimek tanesinden değersiz beynini
apış arasında taşıyan
lanet olsun sana
ve seni yaratanlara

Azem Kurt

Yarenimsin

gözlerine baktım da yılların ezilmişliğini gördüm
beynin derinliklerinde tohuma durmuş dostluğu
filiz veren bir dal misali sevgiyi
sen benim uzaklardaki dostum
yakınımda hissettiğim
sen ki sanal alemin getirdiği
yüreğiyle beni fetheden
merhaba diyorum ya sana
ne fayda
seni yaşayamamak hemen yanı başımda
duyamamak sesini karşılıklı
görememek yüzünün derinliklerini
ama varsın olsun
sen yine de duygularımın hançeri
yarenimsin
son kez yine de büyük bir merhaba sana

Azem Kurt

Yarınlarım ateşinde yanarken

yarınlarım ateşinde yanarken
Okyanuslar yine biçare bana
Akan gözyaşlarım donarken
aysberklerden oda sunarım sana

yürüsün muradın kendisi adı
bilen canlar versin özümüze tadı
kalmayacaksa yarınlara feryadı
akan gözyaşların zerresi utansın

bomba gibi bedenimde patlayan
bir umuttur yarınlara şiarı
kımıldıyor ise hayat bulmuş her doğan
daha çok göreceğ yazı baharı

Bu günlerde yorulmaz isen
Yarınlarım umutsuz bana
Süzerek yaşarken yarınların hazını
Akı sen karası ben olayım o gözlerinin

Azem Kurt

Yarınlara goturur seni

Öyle bir yer eder ki yürekte,
Özlemin kokusu sarar herbir hücreyi.
Savrulurken düne dair olanlar,
Uykusuzluk kaplar artık bedeni.
Handikaptı yarınları,
Hatta bir girdap,
Uyanmışken derin uykudan,
Güzel bir umut
Yarınlara götürür seni

Azem Kurt

Yarınlarım atesinde yanarken

yarınlarım ateşinde yanarken
Okyanuslar yine biçare bana
Akan gözyaşlarım donarken
aysberklerden oda sunarım sana

yürüsün muradın kendisi adı
bilen canlar versin özümüze tadı
kalmayacaksa yarınlara feryadı
akan gözyaşların zerresi utansın

bomba gibi bedenimde patlayan
bir umuttur yarınlara şiarı
kımıldıyor ise hayat bulmuş her doğan
daha çok göreceğ yazı baharı

Bu günlerde yorulmaz isen
Yarınlarım umutsuz bana
Süzerek yaşarken yarınların hazını
Akı sen karası ben olayım o gözlerinin

Azem Kurt

Yine Deli

gecenin sessiz çığlıkları vuruyor suskun yüreğe
uyunması gereken saatin hırsızlığı var yine
bir bebek atışı sanki korlanmış yürek
düşünüyor yine anlamsız ve sessiz
yarınlar gizem
yarınlar yoğun
belki yarınlar geleceğinde suskun
sözcükler lal olmuş
konuşuyor sadece yaşam dili.
Sınır tanımaz misali
Yasakları cezbederek
yine deli benim gönlüm

Azem Kurt

Yine Deli gönlüm

Azem Kurt
gecenin sessiz çığlıkları vuruyor suskun yüreğe
uyunması gereken saatin hırsızlığı var yine
bir bebek atışı sanki korlanmış yürek
düşünüyor yine anlamsız ve sessiz
yarınlar gizem
yarınlar yoğun
belki yarınlar geleceğinde suskun
sözcükler lal olmuş
konuşuyor sadece yaşam dili.
Sınır tanımaz misali
Yasakları cezbederek
yine deli benim gönlüm

Azem Kurt

Yuh

yuh döneklere kahpelere
yuh satılık eşya gibi kendini gösterenlere
sakalken bıyıklık taslayan
jilet karşısında yumuşayanlara da yuh

Azem Kurt

Yureginde huzun

Yüreğinde hüznün
Gözlerinde nem
Saçlarında kardan esaretler saklı.
İsterdim dönsün düne bugün
Dünde inan seni yaşardım.
Gözlerinde kahkaha
Saçlarında sonbahar
Yüreğinde deryalara dalardım

Azem Kurt

Yüreğinin Arısıyım

bir akşam üstü kaydı bir yıldız
yaktı kor eyledi bende yüreği
o günden bu güne sayfalar doldu
güzel yüzün hasret hasretim oldu
mutluluğu çizen mihrengi gözler
gülüşün kanımda bırakır izler
bellegim derinliğinde alevden közler
yangını söndürecek suyumsun benim
belki ben barıştan sense savaştan
bırak anlamsızlığı at hapisten
yüreğimin volkanı en puslu kıştan
yaz bahara döndürürsün inan sen beni
sen çölleri yeşerten duygu katarı
çile çemberinin en baş düşmanı
Bütün Şiirlerim

Azem Kurt

Zafer

zinde bir gecede izlerken güzel yüzünü
aydınlığım oldun sevda ateşine
fay hattındayken bir yanım
eriyen yüreğim akıyor
rüyaların resmettiği mekanı gizliyordu sinsice
buğulu bir bakış
içinde sen
raksedercesine geçerken
tatlı hülyalara dalıyordu
ak saçım kara gözlüm
name kokulu sözlüm
esiri olduysam eğer yüreğinin
mana arama sayfalarında yüreğimin

Azem Kurt

Zalim yurekli

Sözü ile özü bir diye seni
Özümsemiş idim hata bende mi
Yüreğin yüreğime sarmalamistim
Yarınlara kör bakan hata bende mi

Bende mi ey zalim umarsiz sevgi
Bende mi hayat tarzı sefil yürekli
Varsin eksikler benim olsun
Anlamsız hüznün yarınlarda son bulsun

Tüm çiçekleri dolaşan arı misali
Poyrazda savrulan yaprak timsali
Uzmanlık gerektiren bolca yalanların
Kişiliğın arka plan çok iyi mi

Bende mi ey zalim umarsiz sevgi
Bende mi hayat tarzı sefil yürekli
Varsin eksikler benim olsun
Anlamsız hüznün yarınlarda son bulsun

Azem Kurt

Zehir Zemberek Bir Düş İçinde

Dolmasın yeterki yüreğin maksuresi
Alyuvarlar isyan eder
Gel-git ler oluşur bedenin derinliklerinde
Lakin söz geçmez ferman dinlemez
Alır götürür seni hayallerin diyarına
Reyhan kokulu dağ çiçekleri
Isıtır bazen soğuk kış gecelerinde
Nükseder yarınların açmazı
Kor olur, güneş bile nafiyledir çarpan yüreğe
Islık çalar geçen fırtına
Zehir zemberek bir düş içinde
Isıtır yarınların hayallerini gün açtığında

Azem Kurt